

KAPITOLA 20 **ROCK'N'RIDE 2020**

A FMX SHOW V ITÁLII

Jak se říká, není čas ztrácet čas a hned po návratu z Polska vlítneme na úpravu tratě pro náš event Rock'n ride. Ten se v posledních třech letech nese v duchu propojení FMX, cross country, večerního závodu v superenduru a pořádné afterparty.

Při Rock'n ride jsem takzvaný „ředitel“ FMX, organizuji tedy vše spojené s touto disciplínou. Což je hlavně příprava tratě, pozvání jezdců a vymýšlení, jak závod nebo show bude vlastně probíhat. Loni jsem nejezdil a jen moderoval. Letos jsem si myslel, že to tak bude taky a zajezdím si s klukama jen tak pro zábavu tréninky a show pak odmoderuju. FMX už totiž chci dělat jen pro zábavu. Organizování ubírá tolik energie, že pak na to ježdění už moc sil nezbyvá. Nicméně koroňácká doba je pro freestyle bídná, hodně lidí přestalo jezdit a trénovat. Na závody se jim nakonec nechtělo nebo si museli v této pro sportovce a umělce těžké době najít práci a nedostali volno, někdo musel za svědka na svatbu, další kluci zase dostali šanci slušného výdělku na show v Itálii. No a někdo si při tréninku dokázal zlomit obě nohy... Richard Bábek, teprve 14letý šikovný, skromný a fajn kluk, kterého trénuje můj bratr a já mu slíbil, že ho naučím backflip (taky jsme na tom do RNR makali a věřím, že příští rok to společně dáme; letos už to nestihneme, nejdřív musíš srůst, kamaráde...). Zlehka přeletí při tréninku dopad a prostě mu rupnou nohy. Podobná situace, jakou jsem zažil v Mnichově. Richard ani nepadne, jen se po dopadu před námi sesune s křikem z motoriky. Nohy mu křupnou jen tím nárazem na zem. Nevěřil jsem tomu, ale možná to způsobilo blbé postavení na stupačkách, možná ještě nemá tak tvrdé kosti... Nevím. Ten dopad rozhodně nebyl tak špatnej, aby někomu ruply obě nohy, ale život je jedno velké překvapení.

Cítím se bezmocně a asi nejlíp ze všech přítomných se dokážu vžít do pocitů mladého borce. Čas nevrátíš a na kdyby se nehraje. Když se skláníme nad mladíkem spolu s celou naší crew a jeho tatíkem Petrem alias Chicken.cz, jsou to perné chvíle. Překvapuje mě, jak to ten mladý kluk dává. Za chvíli dostane

od zdravotníků své první oblbováky v životě a začne vtípně hlásit, jaká je to jízda. Neustále se jich ptá, co mu to dali, a trouse poznámky o tom, jak je sjetej ve 14 letech. Jsi dobrej, Ríšo, a věš, že za každým mrakem čeká slunce...

Takže moc jezdců se nám tedy splašit nepodaří. A když dva dny před eventem zruší svou účast Němec Hannes Ackerman, rozhodnu se, že se závodu taky zúčastním.

FMX rozdělíme na tři části: dvě exhibice, které si odmoderuju, a na konec závod o nejlepší lajnu, tedy dva skoky za sebou. Atmosféra je skvělá, počasí přejí, všichni FMX jezdci – 5 Čechů a 2 Poláci – si to náramně užíváme bez pádu. V závodě беру nakonec druhé místo za mým bratrem a před třetím Frantou Mácou. Večer jdu zafandit na superenduro, které s přehledem vyhraje Patrik Markvart před Radkem Tomanem. Tam je atmosféra taky úžasná a stojím si za tím, že Rock'n'ride je prostě nejlepší motofestival v Čechách.

V době příprav na RNR jsme já i bratr dostali pozvánku od mého italského kamaráda, který si všiml, že už opět lítám přes kaluže, na exhibici do Itálie. Bratrovu účast jsem potvrdil, ale se svou jsem čekal až po víkendu RNR, kdy jsem měl poprvé FMXovat více dní v kuse. Že se podle toho, jak to zvládnou moje nohy, rozmyslím, zda pak zvládnou i tří denní exhibici na tvrdý mobilní dopad.

Součástí exhibice v Itálii je i „mototerapia“ – charitativní projekt, který jsem plánoval ukázat v Čechách při naší plánované PB show v Karlových Varech 5. května 2020, ale kvůli koronce jsme ji museli přesunout až na rok 2021. Chtěl jsem ale mototerapii zažít na vlastní kůži, nohy to při RNR celkem zvládaly a těšil jsem se na italskou „dovolenku“, za kterou s bráškou dostaneme i pár kaček. Žádné starosti, jen motorcky, FMX show, my dva a pár dní v Itálii. Řeknu tedy ano a už ve středu po RNR sedíme v autě a před sebou máme kolem 1 400 kilometrů.

Celá show začne mototerapií, kdy se věnujeme mentálně i fyzicky postiženým lidem, uděláme exhibici jen pro ně, povozíme je na našich motorkách, na 4kolkách a vykouzlíme jim obrovské úsměvy na tváři. Poprvé jsem na motorce vozil někoho mentálně postiženého. Musíte být velmi opatrní, dávat si pozor, aby nějakým jejich nečekaným pohybem nedošlo ke zranění, ale jsme vyškolení od Alvara, který je zakladatelem mototerapie, a tak vše bravurně zvládneme. Pro mentálně postižené to je něco jako jízda na koni. Vibrace motorek, jízda, náš zájem a úsměvy, adrenalin, který zažívají během ježdění – to všechno dohromady je neuvěřitelný zážitek. Úžasná atmosféra mě ještě teď hřeje u srdce.

Už při přípravách RNR jsem měl úsměv na tváři.

Zaparkoval jsem auto mezi náš nový dvojskok...

... a hupsl si přes něj.

Jíždou po zadním končí většinou každý den u nás v parku.

Mladý Říša Bábek, který si právě zlomil obě nohy a čeká ho jízda do nemocnice.

Pak už dorazili lidi a my to rozjeli.

Franta Máca a Martin Koreň, který moderoval FMX, když jsem s klukama jezdil.

Já a cliffhanger v džínách.

9 o'clock nac.

A samo sebou jsem tu svoji krasavici nezapomněl políbit.

Bratr nám posílá peace.

Vyhlášení vítězů FMX. 1. Podmol, 2. Podmol, 3. Máca.

Filip Podmol, vítěz FMX.

Dorazil se podívat i Hejňas. Člověk, který mému dakarskému snu věří od počátku. Právě on se stal prvním sponzorem mé dakarské cesty. A taky golfovým partákem. Děkuju.

Bratři Kukulíkové řeší start disciplíny cross country.

Start cross country ovládl stejně jako večerní SuperEnduro Patrik Markvart.

Hoši Matuch (Pitcha founder) a Veesa nám ukázali lásku a pravdivá trička.

Mototerapie v Itálii.

Poté jsme nalili adrenalin do žil i italským divákům.

Rock'n'ride 2020 aftermovie.

A ještě jednou mototerapie v Itálii.

Bratr byl taky skvělejší a vím, že mototerapii přivezeme do Čech. Je to naprosto boží projekt.

V hlavě mi zůstaly dva hlavní zážitky: samo sebou ta skvělá atmosféra a nepředstíraná radost postižených, ale taky některé momenty. S bratrem jsme měli na motorkách posazené hendikepované a dělali s nimi jakoby malé závody na rovině, kdo pojede rychleji. Když jsem se podíval na toho kluka na bratrově motorce, až jsem se musel začít smát. Ten kluk měl při rychlosti otevřenou pusku, aby mu do ní foukal vítr, kroutil obrovským jazykem ze strany na stranu a u toho se samou radostí neřízeně řehtal, to bylo fakt skvělé. A pak další mladík, kterého jsem vzal na sedačce před sebou. Někdo se vozí vzadu a ti, kdo jsou na tom hůře, raději vpředu, abychom je měli jakoby v objetí. No a ten mladík se při zvyšování rychlosti spolu s nadšením začal zapírat do stupaček a mě tak odlačoval. Měl sílu, chvílku jsem se bál, že mě normálně odstrčí dolů, já spadnu z motorčky na zadek a on pojede sám. Samozřejmě vtipkuju, nepustil bych se, ale bylo to celkem náročný. Když jsem ubral, přestal tlačit do stupaček, a tak

jsem ho měl tak trochu jako na ovládačku. Jak jsem přidal plyn, musel jsem se pořádně držet. Bylo by jednodušší, kdybychom mluvili plynně italsky, ale bohužel. Vzpírací klučina nechtěl z motorčky slézt, a jak byl nadšenej, dožadoval se dalších koleček...

Ale opravdu tenhle projekt má smysl.

Odpoledne už se blíží naše první exhibice pro platící diváky. Vyjedeme na dopad, abychom udělali fotku, vtom bratrova motorčka chcípne. S vypnutým motorem a vykulenýma očima ke mně přijede a říká: „Ty vado, mně se asi zadřela motorčka...“ Startovací páka nejde dolů, motorčka je opravdu zadřená. A tak první den exhibic odskáču sám jen s italskými 4kolaři. Bratr mezitím sundá válec, kde se objevil prasklý píst. Uf, zaplat pánbůh, že se tohle stalo jen při přejezdu na fotku, a ne při ostrém skoku z FMX rampy. Člověk si v tu chvíli uvědomí nebezpečnost tohoto sportu a poděkuje pánu bohu a andělům, že se to nestalo v rampě. Holt motorčka je furt motorčka a může se pokazit.

Druhý den ráno bratr vyrazí do nedaleké italské vesnice, kde sídlí místní legendární mechanik, který mu píst vymění a motorčku spraví. Další exhibice už pak odjezdíme společně. Ten děda, který bratrovi spravil motorčku, má doma přes 1 000 motorek, různých veteránů a všemožných modelů, vyskládané jednu vedle druhé v obrovské hale v několika patrech, pod nánosem prachu. Když mi bratr ukazuje fotky, uvědomím si, že ten dědula má ve vesnické garáži motorčky za miliony eur... hustý!

Z Itálie letím domů a bratr zůstává o víkend déle na další exhibici. Já se musím vrátit, čeká mě totiž nejdůležitější předdakarský závod, a to kvalifikace na Dakar, Andalucía Rally.